
XVIII Міжнародна конференція «Політ. Сучасні проблеми науки»

exchange, as well as provide services that improve the quality of life, education, and spiritual conditions in each participating nation.

The International Volunteer Programs Association (IVPA) is a nonprofit association dedicated to promoting awareness and access to quality volunteer abroad programs.

IVPA is committed to standards of excellence in the field of international volunteering and IVPA member organizations must uphold the IVPA's Principles and Practices as guidelines for good programming as well as meet stringent membership criteria.

IVPA is an association of volunteer sending organizations but does not organize or run its own volunteer programs.

Volunteer abroad with International Volunteer HQ, the world's leading volunteer travel organization with over 10 years' experience in providing impactful and affordable volunteer abroad programs. Volunteers can choose from a wide range of volunteer projects available year-round in over 40 destinations. This program connects thousands of travelers with meaningful volunteer opportunities abroad, so if you're traveling overseas, searching for gap year volunteer programs, wanting to experience volunteer vacations, or simply wishing to provide assistance to a community abroad, IVHQ has the volunteer abroad program for you.

Plan My Gap Year offers some of the most amazing wildlife conservation volunteer projects in Bali, Madagascar, South Africa or Sri Lanka. There are turtles, elephants and the rare birds⁵ to look after, all in need to protection and nurturing. It's a great opportunity to get real hands on experience with the planets most majestic and wild animals.

PMGY programs start on two dedicated start dates every month throughout the year and participants can join us from 1-24 weeks. Volunteers are provided with an extensive pre-departure support service, airport pickup, orientation, meals, accommodation, project transportation and local support throughout their placement.

So we see there are many volunteer international programs. By working in one of them you can gain new knowledge, experience, skills, become more successful. There is a personal identity of a human through the work of a volunteer.

Wissenschaftliche Betreuerin: Timkin I.F., PhD

УДК 316.334.3 (477) (043.2)

Пономаренко Ю.Д.

Національний авіаційний університет, Київ

СУЧАСНИЙ СТАН СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

На сьогодні наявні певні здобутки у сфері соціальної політики, але проголошені в законодавчих актах орієнтири потребують серйозної роботи для їх реалізації. Існують серйозні невирішені проблеми у соціальній сфері, такі як низький рівень зайнятості і масовий характер безробіття; бідність; незадовільний рівень пенсій, посилення диференціації суспільства тощо.

Відображенням проблем в реалізації соціальної політики є, зокрема, депопуляція населення. Так, згідно рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2009 р. «Про стан соціально- демографічного розвитку, охорони здоров'я і ринку праці в Україні» проявом демографічної кризи стало

погіршення майже всіх демографічних показників. Унаслідок зростання депопуляції, що триває з 1991 року, чисельність населення України скоротилася більш як на 6 млн осіб. Основними проблемами погіршення демографічної ситуації в Україні є зниження показника народжуваності і збільшення показника смертності, скорочення тривалості життя і загальне старіння населення.

Однак, незважаючи на те, що значна кількість наукових публікацій присвячена вивченню питань щодо соціальної сфери, все ж залишаються відкритими питання, що пов'язані з реалізацією соціальної політики держави. Це обґрунтовує доцільність детального вивчення пріоритетних напрямів реалізації державної соціальної політики в Україні.

Разом із цим, у соціальній сфері виявляються риси її недосконалості та невідповідності сучасним потребам людей (це стосується співвідношення між мінімальною заробітною платою, розміром пенсій, стипендій та прожитковим мінімумом). Ефективне здійснення соціальної політики можливе в разі органічної єдності об'єктивного й суб'єктивного. Співвідношення між ними демонструє ступінь урегульованості процесів соціального буття, ефективність здійснення соціальної політики. Ще одним важливим напрямом реалізації соціальної політики в Україні є створення всеосяжної системи соціального захисту громадян.

Ця система є науково обґрунтованою низкою заходів з відповідними виконавцями, завдання яких полягає в тому, щоб захищати різні верстви населення, будь-якого громадянина від економічної та соціальної деградації внаслідок втрати або різкого зниження доходу, виробничої травми або професійного захворювання, хвороби, інвалідності, безробіття, втрати годувальника, народження дитини. Особливого значення набуває організація діяльності суб'єктів соціальної політики, спрямована на створення об'єктивних і суб'єктивних умов для ефективної самореалізації особистістю цінностей соціального буття на основі самоорганізації.

Таким чином, сьогодні не втрачає своєї актуальності пошук соціального консенсусу щодо завдань довготривалого стійкого соціально-економічного розвитку українського суспільства, який, на думку вітчизняних вчених, є одним із визначальних завдань як державної соціальної політики в Україні, так і всіх політичних та економічних сил, орієнтованих на соціальний прогрес. Тому надалі доцільно приділяти особливу увагу дослідженню методів реалізації соціальної політики, в тому числі на регіональному рівні.

Список літератури

1. Соціальна політика та економічна безпека / О. М. Головінов, М. Є. Горожанкіна, Л. І. Дмитриченко та ін. – Донецьк: Каштан, 2004. – 335 с.
2. Гриненко А. М. Соціальна політика: навч. посібн. / А. М. Гриненко. – К.: КНЕУ, 2003. – 309 с.
3. Мужикова Н. М. Адаптація соціальної політики та трудового законодавства України до стандартів ЄС / Н. М. Мужикова, В. Ф. Пузирний, Л. А. Семиног. – Чернігів: Деснянська правда, 2007. – 170 с.
5. Кравченко М. В. Сутність, проблеми та перспективи розвитку соціального захисту населення / М. В. Кравченко // Державна політика в соціогумантарній сфері: навч. посібн. / В. П. Трощинський, П. К. Ситнік, В. А. Скуратівський та ін. ; за заг. ред. О. Ю. Оболенського. – К.: Вид-во НАДУ, 2007. – 255 с.

*Науковий керівник: Новікова Н.С.,
ст. викладач*